

31973L0239

16.8.1973.

SLUŽBENI LIST EUROPSKIH ZAJEDNICA

L 228/3

PRVA DIREKTIVA VIJEĆA**od 24. srpnja 1973.****o usklađivanju zakona i drugih propisa koji u odnosu na osnivanje i obavljanje poslova izravnog osiguranja osim životnog osiguranja**

(73/239/EEZ)

VIJEĆE EUROPSKIH ZAJEDNICA,

uzimajući u obzir Ugovor o osnivanju Europske ekonomske zajednice, a posebno njegov članak 57. stavak 2.,

uzimajući u obzir Opći program ⁽¹⁾ za ukidanje ograničenja slobode poslovnog nastana, a posebno njegovu glavu IV. stavak C,

uzimajući u obzir prijedlog Komisije,

uzimajući u obzir mišljenje Europskog parlamenta ⁽²⁾,

uzimajući u obzir mišljenje Gospodarskog i socijalnog odbora ⁽³⁾,

budući da je na osnovi Općeg programa ukidanje ograničenja poslovnog nastana zastupništava i podružnica, u slučaju obavljanja poslova izravnog osiguranja, ovisno o usklađivanju uvjeta za osnivanje i obavljanje ovih poslova; budući da to usklađivanje treba izvršiti prvenstveno u odnosu na izravno osiguranje osim životnog osiguranja;

budući da je od velike važnosti ukloniti određena razmimoilaženja koja postoje među nacionalnim zakonodavstvima što se tiče nadzora kako bi se olakšalo osnivanje i obavljanje poslova osiguranja; budući da je poželjno posebno uskladiti odredbe koje se odnose na financijska jamstva koja se traže od društava za osiguranje kako bi se postigao taj cilj i istodobno osigurala odgovarajuća zaštita osiguranika i trećih osoba u svim državama članicama;

budući da je klasifikacija rizika u raznim vrstama osiguranja potrebna, posebno kako bi se odredili poslovi koji podliježu obvezi prethodnog odobrenja za rad i posjedovanja iznosa minimalnog jamstvenog kapitala određenog za dotičnu vrstu osiguranja;

budući da je poželjno isključiti iz primjene ove Direktive društva za uzajamno osiguranje koja na osnovi svog pravnog statusa

ispunjavaju odgovarajuće uvjete što se tiče sigurnosti i financijskih jamstava; budući da je nadalje poželjno isključiti određene institucije u više država članica čije poslovanje obuhvaća samo vrlo ograničeni sektor i ograničeno je zakonodavstvom na određeno područje ili na određene osobe;

budući da razna zakonodavstva sadrže različita pravila što se tiče istovremenog obavljanja poslova zdravstvenog osiguranja, osiguranja kredita i jamstava i osiguranja troškova pravne zaštite, bilo u kombinaciji jednog s drugim ili s ostalim vrstama osiguranja; budući da bi nastavak tih razmimoilaženja nakon ukidanja ograničenja prava poslovnog nastana u vrstama neživotnog osiguranja značio da bi zapreke poslovnog nastana i dalje postojale; budući da se taj problem mora riješiti tijekom daljnjeg usklađivanja koje treba izvršiti u razmjerno kratkom vremenskom roku;

budući da je potrebno proširiti nadzor u svakoj državi članici na sve vrste osiguranja na koje se ova Direktiva primjenjuje; budući da takav nadzor nije moguć osim ako društvo za takve vrste osiguranja podliježe obvezi dobivanja službenog odobrenja za rad; budući da je stoga potrebno definirati uvjete za izdavanje ili oduzimanje takvog odobrenja za rad; budući da treba predvidjeti odredbu kojom se osigurava pravo obraćanja sudovima u slučaju da je odobrenje za rad odbijeno ili oduzeto;

budući da je vrste osiguranja poznate pod imenom transportne vrste pod brojevima 4, 5, 6, 7 i 12 iz točke A Priloga i vrste osiguranja kredita pod brojevima 14 i 15 iz točke A Priloga poželjno podvrgnuti fleksibilnijim pravilima s obzirom na stalne promjene uvjeta koje utječu na poslovanje robom i kreditima;

budući da je traženje zajedničke metode izračuna tehničkih pričuva trenutačno predmet proučavanja na razini Zajednice; budući da stoga izgleda poželjno prepustiti budućim direktivama postizanje usklađenja u tom smislu, kao i u pitanjima koja se odnose na određivanje kategorija ulaganja i vrednovanje imovine;

⁽¹⁾ SL 2, 15.1.1962., str. 36./62.

⁽²⁾ SL C 27, 28.3.1968., str. 15.

⁽³⁾ SL 158, 18.7.1967., str. 1.

budući da je potrebno da društva za osiguranje posjeduju, povrh tehničke pričuve dostatnog iznosa kako bi mogla ispunjavati osiguravateljne obveze, dodatnu pričuvu poznatu kao granica solventnosti koju predstavlja slobodna imovina, radi osiguranja za slučaj fluktuacija u poslovanju; budući da je poželjno odrediti da se ta granica odnosi na cjelokupno poslovanje društva i bude utvrđena u odnosu na dva pokazatelja sigurnosti, jednog na osnovi premija i drugog na osnovi šteta, kako bi se postiglo da uvjeti traženi u te svrhe budu određeni prema objektivnim kriterijima prema kojima se društva iste veličine stavljaju u ravnopravan položaj u odnosu na tržišno natjecanje;

budući da je poželjno zahtijevati da se minimalni jamstveni kapital utvrđuje prema veličini rizika u vrstama koje se osiguravaju, kako bi se osiguralo da društva posjeduju odgovarajuća sredstva kad se osnivaju te da tijekom daljnjeg poslovanja granica solventnosti neće ni u kojem slučaju pasti ispod sigurnosnog minimuma;

budući da je potrebno predvidjeti odredbu za slučaj kad financijski uvjeti društva postanu takvi da teško ispunjavaju svoje osiguravateljne obveze;

budući da bi se usklađena pravila koja se odnose na osnivanje i obavljanje poslova osiguranja na području Zajednice u principu trebala primjenjivati na sva društva koja ulaze na tržište, pa tako i na zastupništva i podružnice kad se središnja uprava društva nalazi izvan Zajednice; budući da je ipak poželjno što se tiče metoda nadzora predvidjeti posebnu odredbu u odnosu na takva zastupništva ili podružnice s obzirom na činjenicu da se imovina društava kojima pripadaju nalazi izvan Zajednice;

budući da je ipak poželjno dopustiti ublažavanje takvih posebnih uvjeta, pod uvjetom poštivanja načela da takva zastupništva ili podružnice ne mogu dobiti povoljniji tretman nego društva unutar Zajednice;

budući da su neke prijelazne odredbe potrebne posebno kako bi se malim i srednjim društvima koja već postoje omogućilo prilagođavanje zahtjevima koje moraju uvesti države članice na temelju ove Direktive, pod uvjetom primjene članka 53. Ugovora;

budući da je važno zajamčiti jedinstvenu primjenu usklađenih pravila i predvidjeti usku suradnju između Komisije i država članica na tom području,

DONIJELO JE OVU DIREKTIVU:

Glava I. – Opće odredbe

Članak 1.

Ova se Direktiva odnosi na osnivanje i obavljanje samostalnih poslova izravnog osiguranja koje obavljaju društva za osiguranje koja imaju ili koja žele imati poslovni nastan u državi članici za vrste osiguranja definirane u Prilogu ovoj Direktivi.

Članak 2.

Ova se Direktiva ne primjenjuje na:

1. Sljedeće vrste osiguranja:

- (a) životno osiguranje, tj. skupinu osiguranja koja posebno obuhvaća osiguranje samo za slučaj doživljenja ugovorene dobi, osiguranje samo za slučaj smrti, osiguranje za slučaj doživljenja ugovorene dobi ili ranije smrti, životno osiguranje s povratom premija, tontine, osiguranje za slučaj vjenčanja i osiguranje za slučaj rođenja;
- (b) rentno osiguranje;
- (c) dopunska osiguranja koja obavljaju društva za osiguranje koja obavljaju poslove životnog osiguranja, tj. osiguranje za slučaj tjelesne povrede uključujući nesposobnost za rad, osiguranje za slučaj smrti koja nastupi kao posljedica nezgode i osiguranje za slučaj invalidnosti koja nastupi kao posljedica nezgode ili bolesti, kad se te razne vrste osiguranja osiguravaju uz životno osiguranje;
- (d) osiguranje koje je sastavni dio zakonskog sustava socijalne sigurnosti;
- (e) vrsta osiguranja koja postoji u Irskoj i u Ujedinjenoj Kraljevini poznata kao „permanent health insurance not subject to cancellation” (dugoročno zdravstveno osiguranje bez mogućnosti raskida).

2. Sljedeće poslove:

- (a) poslove kapitalizacije, kako je određeno pravom svake države članice;
- (b) poslove ustanova za skrb i ustanova uzajamne pomoći čija davanja variraju prema dostupnim sredstvima i kod kojih su doprinosi članova određeni na paušalnoj osnovi;
- (c) poslove koje obavljaju organizacije koje nemaju pravnu osobnost, a koje imaju za cilj pružanje uzajamnog osiguranja članovima bez plaćanja premija ili oblikovanja tehničkih pričuva;

(d) do daljnjeg usklađivanja koje će se provesti u roku od četiri godine od objave ove Direktive, poslove osiguranja izvoznih kredita za račun ili uz potporu države.

Članak 3.

1. Ova se Direktiva ne primjenjuje na društva za uzajamno osiguranje ako ona ispunjavaju sve sljedeće uvjete:

— statut mora sadržavati odredbe o podnošenju zahtjeva za dodatnim doprinosima ili smanjenjem davanja,

— njihovo poslovanje ne pokriva rizike od odgovornosti – osim ako ne predstavljaju pomoćno osiguranje u smislu točke C Priloga – ili rizike kredita i jamstava,

— godišnji prihod iz doprinosa za poslove obuhvaćene ovom Direktivom ne smije prelaziti milijun obračunskih jedinica,

i

— najmanje polovica prihoda iz doprinosa od poslova obuhvaćenih ovom Direktivom mora potjecati od osoba koje su članovi društva za uzajamno osiguranje.

2. Ova se Direktiva, nadalje, ne primjenjuje na društva za uzajamno osiguranje koja su s drugim društvima iste vrste zaključila sporazum kojim se predviđa potpuno reosiguranje polica osiguranja koje ona izdaju ili prema kojem društvo cesionar preuzima obveze koje proizlaze iz takvih polica umjesto društva cedenta.

U tom slučaju društvo cesionar podliježe pravilima ove Direktive.

Članak 4.

Ova se Direktiva ne primjenjuje na sljedeće institucije osim ako se njihovi statuti ili zakonodavstvo ne izmijene po pitanju nadležnosti:

(a) U Njemačkoj

Sljedeće institucije prema javnom pravu uživaju monopol (Monopolanstalten):

1. Badische Gebäudeversicherungsanstalt, Karlsruhe;
2. Bayerische Landesbrandversicherungsanstalt, München;

3. Bayerische Landestiersversicherungsanstalt, Schlachtviehversicherung, München;

4. Braunschweigische Landesbrandversicherungsanstalt, Brunswick;

5. Hamburger Feuerkasse, Hamburg;

6. Hessische Brandversicherungsanstalt (Hessische Brandversicherungskammer), Darmstadt;

7. Hessische Brandversicherungsanstalt, Kassel;

8. Hohenzollernsche Feuerversicherungsanstalt, Sigmaringen;

9. Lippische Landesbrandversicherungsanstalt, Detmold;

10. Nassauische Brandversicherungsanstalt, Wiesbaden;

11. Oldenburgische Landesbrandkasse, Oldenburg;

12. Ostfriesische Landschaftliche Brandkasse, Aurich;

13. Feuersozietät Berlin, Berlin;

14. Württembergische Gebäudebrandversicherungsanstalt, Stuttgart.

Ipak, ne smatra se da je teritorijalna nadležnost izmijenjena u slučaju spajanja takvih institucija koje imaju za rezultat zadržavanje, u korist nove institucije, teritorijalne nadležnosti koju su imale institucije koje su se spojile, niti se smatra da je nadležnost oko vrsta osiguranja izmijenjena ako jedna od tih institucija preuzme u odnosu na isti teritorij jednu ili više vrsta osiguranja druge takve institucije.

Sljedeće polujavne institucije:

1. *Postbeamtenkrankenkasse*;
2. *Krankenversorgung der Bundesbahnbeamten*.

(b) U Francuskoj

Sljedeće institucije:

1. Caisse départementale des incendiés des Ardennes;
2. Caisse départementale des incendiés de la Côte-d'Or;
3. Caisse départementale des incendiés de la Marne;
4. Caisse départementale des incendiés de la Meuse;

5. Caisse départementale des incendiés de la Somme;
6. Caisse départementale grêle du Gers;
7. Caisse départementale grêle de l'Hérault;

(c) U Irskoj

Voluntary Health Insurance Board.

(d) U Italiji

Cassa di Previdenza per l'assicurazione degli sportivi (Sportass).

(e) U Ujedinjenoj Kraljevini

The Crown Agents.

Članak 5.

U smislu ove Direktive:

- (a) „obračunska jedinica” znači ona jedinica koja je definirana u članku 4. Statuta Europske investicijske banke;
- (b) „usklađena imovina” znači predstavljanje osiguravateljnih obveza izraženih u određenoj valuti imovinom koja je izražena ili utrživa u istoj valuti;
- (c) „lokalizacija imovine” znači postojanje imovine, bilo pokretne ili nepokretne, unutar države članice, ali bez impliciranja zahtjeva da bi pokretna imovina mogla biti stavljena u polog ili da bi nepokretna imovina mogla podlijevati mjerama ograničenja kao što je upis založnog prava. Za imovinu koju predstavljaju potraživanja od dužnika smatra se kao da se nalazi u državi članici u kojoj se treba namiriti.

Glava II. – Pravila koja se primjenjuju na društva čija se središnja uprava nalazi na području Zajednice

Odjeljak A: Uvjeti pristupa

Članak 6.

1. Svaka država članica podvrgava osnivanje i obavljanje poslova izravnog osiguranja na njezinu državnom području obvezi dobivanja službenog odobrenja za rad.
2. Takvo odobrenje za rad traži od nadležnog tijela dotične države članice:

- (a) svako društvo koje osniva središnju upravu na državnom području takve države;

(b) svako društvo čija se središnja uprava nalazi u drugoj državi članici i želi otvoriti podružnicu ili zastupništvo na državnom području dotične države članice;

(c) svako društvo koje, kad već ima odobrenje za rad traženo pod gore navedenom točkom (a) ili (b), širi poslovanje na državnom području takve države na druge vrste osiguranja;

(d) svako društvo koje, kad već ima odobrenje za rad za dio nacionalnog državnog područja u skladu s člankom 7. stavkom 1., širi poslovanje izvan tog dijela.

3. Države članice ne podređuju dobivanje odobrenja za rad polaganju depozita ili pružanju jamstva.

Članak 7.

1. Odobrenje za rad je valjano na cijelom nacionalnom državnom području osim, i u mjeri u kojoj to nacionalno zakonodavstvo dopušta, ako podnositelj zahtjeva traži dozvolu za obavljanje poslovanja samo na dijelu nacionalnog državnog područja.

2. Odobrenje za rad izdaje se samo za određenu vrstu osiguranja. Ono pokriva cijelu vrstu, osim ako podnositelj zahtjeva želi pokrivati samo dio rizika koji pripadaju toj vrsti, kako je navedeno u točki A Priloga.

Međutim:

(a) prepušteno je na izbor svakoj državi članici da izda odobrenje za rad za bilo koju podskupinu osiguranja koje su navedene u točki B Priloga, pod uvjetom da ih u takvom odobrenju za rad nazove imenima koja su tamo navedena;

(b) odobrenje za rad dano za jednu vrstu ili podskupinu osiguranja također je valjano u svrhu pokrivanja pomoćnih rizika uključenih u drugu vrstu osiguranja, ako su ispunjeni uvjeti navedeni u točki C Priloga;

(c) do daljnjeg usklađivanja koje se mora provesti u roku od četiri godine od objave ove Direktive, Savezna Republika Njemačka može i dalje primjenjivati odredbu kojom se na njezinu državnom području zabranjuje istodobno obavljanje poslova zdravstvenog osiguranja, osiguranja kredita i jamstava ili osiguranja troškova pravne zaštite, bilo u kombinaciji jednog s drugim ili s drugim vrstama osiguranja.

Članak 8.

1. Svaka država članica zahtijeva da svako društvo koje se osniva na njezinu državnom području i za koje se traži odobrenje za rad:

- (a) usvoji jedan od sljedećih oblika:
- u slučaju Kraljevine Belgije:

„société anonyme/naamloze vennootschap”, „société en commandite par actions/vennootschap bij wijze van geldschieting op aandelen”, „association d'assurance mutuelle/onderlinge verzekeringmaatschappij”, „société coopérative/coöperative vennootschap”,
 - u slučaju Danske:

„Aktieselskaber” (dionička društva), „gensidige selskaber” (društva za uzajamno osiguranje),
 - u slučaju Savezne Republike Njemačke:

„Aktiengesellschaft”, „Versicherungsverein auf Gegenseitigkeit”, „Öffentlich-rechtliches Wettbewerbs-Versicherungsunternehmen”,
 - u slučaju Francuske Republike:

„société anonyme”, „société à forme mutuelle”, „mutuelle”, „union de mutuelles”,
 - u slučaju Republike Irske:

„incorporated companies limited by shares or by guarantee or unlimited”,
 - u slučaju Talijanske Republike:

„società per azioni”, „società cooperativa”, „mutua di assicurazione”,
 - u slučaju Velikog Vojvodstva Luksemburga:

„société anonyme”, „société en commandite par actions”, „association d'assurances mutuelles”, „société coopérative”,
 - u slučaju Kraljevine Nizozemske:

„naamloze vennootschap”, „onderlinge waarborgmaatschappij”, „coöperative vereniging”,
 - u slučaju Ujedinjene Kraljevine:

„incorporated companies limited by shares or by guarantee or unlimited”, „societies registered under the Industrial and Provident Societies Acts”, „societies registered under the Friendly Societies Act”, „the association of underwriters known as Lloyd's”.
- Osim toga, države članice mogu osnovati, po potrebi, društva u bilo kojem javnopravnom obliku pod uvjetom da takve institucije imaju kao predmet svog poslovanja
- poslove osiguranja prema uvjetima jednakim onima pod kojima posluju društva prema privatnom pravu;
- (b) ograniči svoje poslovanje na poslove osiguranja i poslove koji izravno proizlaze iz njih isključujući svaku drugu poslovnu djelatnost;
- (c) podnese plan poslovanja u skladu s odredbama članka 9.;
- (d) posjeduje minimalni jamstveni kapital predviđen člankom 17. stavkom 2.
2. Od društva koje traži odobrenje za širenje poslovanja na druge vrste osiguranja ili na drugi dio državnog područja u slučaju navedenom u članku 6. stavku 2. točki (d), zahtijeva se plan poslovanja u skladu s odredbama članka 9. što se tiče drugih vrsta osiguranja ili drugog dijela državnog područja.
- Osim toga, od takvog se društva zahtijeva predočenje dokaza da posjeduje granicu solventnosti predviđenu člankom 16., ili ako odredbe članka 17. stavka 2. za druge vrste osiguranja zahtijevaju viši minimalni jamstveni kapital nego prethodno spomenuta granica, da posjeduje takav minimum.
3. Ove mjere usklađivanja ne sprečavaju države članice u primjeni odredbi kojima se zahtijevaju određene tehničke kvalifikacije za direktore ili rukovoditelje ili u tome da zahtijevaju da im se podnesu na odobrenje osnivački akt i statut, opći i posebni uvjeti polica, cijene i drugi dokumenti potrebni za pravilnu provedbu nadzora.
4. Gore spomenute odredbe ne smiju zahtijevati da se bilo koji zahtjev za izdavanje odobrenja za rad razmatra s obzirom na gospodarske zahtjeve tržišta.

Članak 9.

Plan poslovanja naveden u članku 8. stavku 1. točki (c) sadrži sljedeće pojedinosti ili dokaze o:

- (a) vrsti rizika koje društvo namjerava pokrivati; općim i posebnim uvjetima polica koje namjerava koristiti;
- (b) cijenama koje namjerava primjenjivati za svaku vrstu poslova;
- (c) vodećim načelima reosiguranja;

- (d) stavkama koje čine minimalni jamstveni kapital;
- (e) procjenama koje se odnose na troškove uspostavljanja administrativnih usluga i organizacije kako bi se osiguralo poslovanje; financijskim sredstvima kojima se ti troškovi namjeravaju pokriti;

osim toga, za prve tri poslovne godine:

- (f) procjene koje se odnose na troškove upravljanja koji nisu troškovi uspostavljanja i posebno na tekuće opće troškove i provizije;
- (g) procjene koje se odnose na premije ili doprinose i štete;
- (h) procjenu bilance;
- (i) procjenu koja se odnosi na financijska sredstva za pokriće osiguravateljskih obveza i granice solventnosti.

Međutim, pojedinih navedene u točkama (a) i (b) ne zahtijevaju se kad se radi o rizicima klasificiranim pod brojevima 4, 5, 6, 7 i 12 iz točke A Priloga, niti se zahtijevaju pojedinih navedene u gore navedenoj točki (b) kad se radi o rizicima klasificiranim pod brojevima 14 i 15 iz točke A Priloga. Pojedinih navedene u točkama (a) i (b) ne trebaju se zahtijevati kad se radi o rizicima klasificiranim pod brojem 11 iste točke.

Članak 10.

1. Svaka država članica zahtijeva da društvo sa središnjom upravom na državnom području druge države članice koje traži odobrenje za otvaranje zastupništva ili podružnice:

- (a) podnese statut i popis direktora i rukovoditelja;
- (b) predoči potvrdu izdanu od nadležnih tijela zemlje u kojoj se nalazi središnja uprava, kojom se potvrđuju vrste osiguranja koje je društvo ovlašteno obavljati, te da posjeduje minimalni jamstveni kapital ili, ako je veća, minimalnu granicu solventnosti izračunatu u skladu s člankom 16. stavkom 3., navodeći rizike koje stvarno pokriva i financijska sredstva navedena u članku 11. stavku 1. točki (e);
- (c) podnese plan poslovanja u skladu s člankom 11.;
- (d) imenuje ovlaštenog zastupnika koji ima trajno boravište i prebivalište u zemlji domaćinu i ima dovoljne ovlasti da obvezuje društvo prema trećim osobama i predstavlja ga u odnosima s tijelima i sudovima zemlje domaćina; ako je zastupnik pravna osoba, mora imati središnju upravu u

zemlji domaćinu i mora sa svoje strane imenovati jednu fizičku osobu koja ispunjava gore navedene uvjete da ga zastupa. Država članica ne smije odbiti imenovanog zastupnika, osim zbog razloga koji se odnose na ugled ili tehničke kvalifikacije kao što su one koje se primjenjuju na direktore društava čije se središnje uprave nalaze na državnom području dotične države.

Što se tiče Lloyd'sa, u slučaju bilo kakvog spora u zemlji domaćinu koji proizlazi iz osiguravateljskih obveza, osigurane osobe ne smiju imati manje povoljan tretman nego u slučaju spora pokrenutog protiv osiguravatelja uobičajenog tipa. Ovlašteni zastupnik stoga mora imati dovoljne ovlasti da u postupku pokrenutom protiv njega može u tom svojstvu obvezivati dotične Lloyd's osiguravatelje.

2. Svaka država članica zahtijeva da se u svrhu proširenja poslovanja zastupništva ili podružnice, bilo na druge vrste osiguranja ili na druge dijelove nacionalnog državnog područja u slučaju predviđenom u članku 6. stavku 2. točki (d), podnositelj zahtjeva za izdavanje odobrenja za rad podnosi plan poslovanja u skladu s člankom 11. i ispunjava uvjete sadržane u stavku 1. točki (b).

3. Ove mjere usklađivanja ne sprečavaju države članice u provođenju odredbi kojima se od svih društava za osiguranje zahtijeva da podnesu na odobrenje opće i posebne uvjete polica, cijene i druge dokumente potrebne za pravilnu provedbu nadzora.

4. Gore spomenute odredbe ne smiju zahtijevati da se bilo koji zahtjev za izdavanje odobrenja za rad razmatra s obzirom na gospodarske zahtjeve tržišta.

Članak 11.

1. Plan poslovanja zastupništva ili podružnice naveden u članku 10. stavku 1. točki (c) sadrži sljedeće pojedinih i dokaze o:

- (a) vrsti rizika koje društvo namjerava pokrivati u zemlji domaćinu; općim i posebnim uvjetima polica koje namjerava koristiti;
- (b) cijenama koje društvo namjerava primjenjivati za svaku vrstu poslova;

- (c) vodećim načelima reosiguranja;
- (d) stanju granice solventnosti društva, kako je navedena u člancima 16. i 17.;
- (e) procjenama koje se odnose na troškove uspostavljanja administrativnih usluga i organizacije kako bi se osiguralo poslovanje; financijskim sredstvima kojima se ti troškovi namjeravaju pokriti;

osim toga, za prve tri poslovne godine:

- (f) procjene koje se odnose na troškove upravljanja;
- (g) procjene koje se odnose na premije ili doprinose i štete u odnosu na nove poslove;
- (h) procjenu bilance zastupništva ili podružnice.

Međutim, pojedinosti navedene u gore navedenim točkama (a) i (b) ne zahtijevaju se u odnosu na rizike klasificirane pod brojevima 4, 5, 6, 7 i 12 iz točke A Priloga, niti se zahtijevaju pojedinosti navedene u gore navedenoj točki (b) kad se radi o rizicima klasificiranim pod brojevima 14 i 15 iz točke A Priloga. Pojedinosti navedene u točkama (a) i (b) ne trebaju se zahtijevati kad se radi o rizicima klasificiranim pod brojem 11 iste točke.

2. Uz plan poslovanja prilaže se bilanca i račun dobiti i gubitka društva za svaku od tri prethodne poslovne godine. Ako, ipak, društvo ne posluje tri poslovne godine, treba dostaviti tražene dokumente samo za završene poslovne godine.

Što se tiče Lloyd'sa, objavljivanje bilance i računa dobiti i gubitka zamjenjuje se obvezom prezentiranja godišnjih izvještaja o poslovanju koji obuhvaćaju poslove osiguranja, uz izjavu kojom se potvrđuje da su predane revizorske potvrde za svakog osiguravatelja iz kojih je vidljivo da su obveze nastale kao rezultat tih poslova u potpunosti pokrivena imovinom. Ti dokumenti moraju omogućiti tijelima stvaranje uvida u stanje solventnosti Udruge.

3. Plan poslovanja, zajedno s primjedbama tijela koja su nadležna za izdavanje odobrenja za rad, prosljeđuje se nadležnim tijelima zemlje u kojoj se nalazi središnja uprava. Potonja tijela priopćavaju svoje mišljenje prvo spomenutim tijelima u roku od tri mjeseca od zaprimanja dokumenata; ako ne priopće svoje mišljenje po isteku toga razdoblja, smatra se da je ono pozitivno.

Članak 12.

Svaka odluka o odbijanju izdavanja odobrenja za rad popraćena je preciznim razlozima za takvo odbijanje i priopćena dotičnom društvu.

Svaka država članica donosi odredbu kojom se previđa pravo obraćanja sudovima u slučaju odbijanja.

Takvu odredbu također treba donijeti kad nadležna tijela nisu obradila zahtjev za izdavanjem odobrenje za rad nakon isteka razdoblja od šest mjeseci od datuma njegovog primitka.

Odjeljak B – Uvjeti poslovanja

Članak 13.

Države članice usko surađuju u provođenju nadzora financijskog položaja društava koja su dobila odobrenje za rad.

Članak 14.

Nadzorna tijela države članice na čijem se državnom području nalazi središnja uprava društva moraju provjeravati stanje solventnosti društva u odnosu na njegovo cjelokupno poslovanje. Nadzorna tijela drugih država članica dostavljaju prvo spomenutim sve informacije koje su potrebne kako bi takva provjera bila moguća.

Članak 15.

1. Svaka država članica na čijem se državnom području obavlja poslovanje zahtijeva da društvo oblikuje dostatne tehničke pričuve.

Iznos takvih pričuva određuje se u skladu s pravilima koja određuje država, ili u nedostatku takvih pravila, u skladu s uhdanom praksom u toj državi.

2. Tehničke pričuve trebaju biti pokrivena istovjetnom i usklađenom imovinom lokaliziranom u svakoj zemlji u kojoj se obavlja poslovanje. Države članice mogu ipak dopustiti ublažavanje pravila o usklađenosti i lokalizaciji imovine.

Uzimajući u obzir njegov posebni položaj, Veliko Vojvodstvo Luksemburg može, do daljnjeg usklađivanja zakonodavstva o likvidaciji društava, zadržati sustav jamstava za tehničke pričuve koji je na snazi u vrijeme stupanja na snagu ove Direktive.

Propisi zemlje u kojoj se obavlja poslovanje određuju vrstu takve imovine i, gdje je to prikladno, do koje mjere može biti korištena za pokriće tehničkih pričuva, kao i pravila za vrednovanje takve imovine.

3. Ako država članica dopušta da se za pokriće tehničkih pričuva koriste potraživanja od reosiguravatelja, treba odrediti koji je postotak dopušten. U takvom slučaju ne može zahtijevati da imovina koju predstavljaju takva potraživanja bude lokalizirana na njezinu državnom području, bez obzira na odredbe stavka 2.

4. Nadzorno tijelo države članice na čijem se državnom području nalazi središnja uprava društva provjerava je li u njegovoj bilanci u odnosu na tehničke pričuve iskazana imovina istovjetna ugovornim obvezama preuzetim u svim zemljama u kojima društvo posluje.

Članak 16.

1. Svaka država članica zahtijeva da svako društvo čija se središnja uprava nalazi na njezinu državnom području oblikuje odgovarajuću granicu solventnosti u odnosu na cjelokupno poslovanje.

Granica solventnosti odgovara imovini društva, neopterećenoj bilo kakvim budućim obvezama, umanjenoj za nematerijalne stavke. Uzima se u obzir posebno:

- uplaćeni temeljni kapital ili, u slučaju društva za uzajamno osiguranje, stvarni temeljni kapital,
- polovica neuplaćenog temeljnog kapitala, kad uplaćeni dio dosegne 25 % tog kapitala,
- rezerve (zakonske rezerve i ostale rezerve) koje se ne odnose na osiguravateljne obveze,
- prenesena dobit,
- u slučaju društva za uzajamno osiguranje ili društva koje djeluje po načelu uzajamnosti s varijabilnim doprinosima, sva potraživanja koja ima prema svojim članovima s osnove zahtjeva za dodatnim doprinosima, unutar poslovne godine, do polovice razlike između maksimalnih doprinosa i doprinosa za koje je stvarno podnesen zahtjev, i uz ograničenje da ne mogu predstavljati više od 50 % granice solventnosti,
- nakon što društvo podnese zahtjev s pripadajućom dokumentacijom i uz odobrenje nadzornih tijela svake države članice u kojoj ono obavlja poslovanje, sve skrivene

rezerve koje proizlaze iz podcijenjene imovine ili precijenjenih obveza u bilanci, ako takve skrivene rezerve nisu iznimne prirode.

Precijenjenost tehničkih pričuva određuje se u odnosu na njihov iznos koji društvo izračuna u skladu s nacionalnim propisima; ipak, do daljnjeg usklađivanja tehničkih pričuva, iznos od 75 % razlike između iznosa pričuva za rizike koju društvo izračuna po paušalnoj stopi, primjenjujući minimalni postotak u odnosu na premije, i iznosa koji bi se dobio računajući pričuvu ugovor po ugovor kad nacionalno pravo ostavlja izbor između te dvije metode, može se uzeti u obzir kao sastavnica granice solventnosti do 20 %.

2. Granica solventnosti određuje se na osnovi godišnjeg iznosa premija ili doprinosa ili na osnovi prosječnog iznosa izdataka za štete za tri posljednje poslovne godine. Međutim, u slučaju društava koja u osnovi osiguravaju samo jedan ili više rizika oluje, tuče, mraza, kao referentno razdoblje za izračun prosječnog iznosa izdataka za štete uzima se razdoblje od sedam posljednjih godina.

3. Podložno odredbama članka 17., iznos granice solventnosti jednak je većem od sljedeća dva rezultata:

Prvi rezultat (osnovica premija):

- zbrajaju se premije ili doprinosi (uključujući troškove dodane premijama i doprinosima) koji su dospjeli u odnosu na poslove izravnog osiguranja u posljednjoj poslovnoj godini za sve poslovne godine,
- tom se zbroju dodaje iznos premija s osnove prihvata u reosiguranje u posljednjoj poslovnoj godini,
- od tog se iznosa oduzima ukupni iznos premija ili doprinosa otpisanih u posljednjoj poslovnoj godini, kao i ukupni iznos poreza i davanja koji se odnose na premije ili doprinose koji se zbrajaju.

Tako dobiveni iznos dijeli se na dva dijela, od čega prvi dio iznosi do 10 milijuna obračunskih jedinica, a drugi je višak koji prelazi taj iznos; 18 % od prvog dijela i 16 % od drugog dijela izračunava se i zbraja.

Prvi rezultat dobiva se množenjem tako dobivene sume s omjerom za posljednju poslovnu godinu između ukupnih izdataka za štete koje društvo treba podmiriti, po odbitku prijenosa u reosiguranje, i bruto izdataka za štete; ovaj omjer ne može ni u kojem slučaju biti manji od 50 %.

Drugi rezultat (osnovica šteta):

- iznosi izdataka za štete plaćene u odnosu na izravno osiguranje (bez odbitka šteta predanih u reosiguranje i retrocesiju) u razdobljima navedenim u stavku 2. se zbrajaju,
- tom se iznosu dodaje iznos izdataka za štete plaćene s osnove prihvata u reosiguranje i retrocesiju tijekom istih razdoblja,
- tom se iznosu dodaje iznos pričuva šteta utvrđenih na kraju posljednje poslovne godine iz izravnog osiguranja i iz prihvata u reosiguranje,
- od tog se iznosa odbija iznos izdataka za štete plaćene tijekom razdoblja navedenih u stavku 2.,
- od preostalog iznosa odbija se iznos pričuva šteta utvrđenih na početku druge poslovne godine koja prethodi posljednjoj poslovnoj godini za koju postoje izvještaji, za izravno osiguranje ili za prihvata u reosiguranje.

Trećina ili sedmina tako dobivenog iznosa, prema referentnom razdoblju utvrđenom u stavku 2., dijeli se na dva dijela, od čega prvi iznosi do 7 milijuna obračunskih jedinica, a drugi je višak koji prelazi taj iznos; 26 % od prvog dijela i 23 % od drugog dijela izračunava se i zbraja.

Drugi rezultat dobiva se množenjem tako dobivene sume s omjerom za posljednju poslovnu godinu između ukupnih izdataka za štete koje treba podmiriti u okviru poslovanja po izvršenom prijenosu u reosiguranje i bruto izdataka za štete; taj omjer ni u kojem slučaju ne može biti manji od 50 %.

4. Razlomci koji se primjenjuju na dijelove koji se navode u stavku 3., smanjuju se na trećinu u slučaju zdravstvenog osiguranja koje funkcionira na sličnoj tehničkoj osnovi kao i životno osiguranje, i to ako

- se naplaćene premije izračunavaju na osnovi tablica bolesti prema matematičkoj metodi koja se primjenjuje u osiguranju,
- se oblikuju pričuve za povećavanje starosne dobi,
- se naplati dodatna premija kako bi se oblikovala sigurnosna granica odgovarajućeg iznosa,
- osiguravatelj može otkazati ugovor najkasnije prije isteka treće godine osiguranja,

- ugovor predviđa mogućnost povećavanja premija ili smanjivanja uplata čak i za tekuće ugovore.

5. U slučaju Lloyd'sa izračunavanje prvog rezultata u odnosu na premije, prema stavku 3., vrši se na osnovi neto premija koje se množe s paušalnim postotkom koji za svaku godinu utvrđuje nadzorno tijelo središnje uprave. Taj paušalni postotak mora se izračunati na osnovi najsvježijih statističkih podataka o plaćenim provizijama.

Pojedinosti, zajedno s relevantnim izračunima, šalju se tijelima država u kojima Lloyd's ima poslovni nastan.

Članak 17.

1. Trećina granice solventnosti čini jamstveni kapital.
2. (a) Jamstveni kapital ne može, međutim, biti manji od:
 - 400 000 obračunskih jedinica u slučaju kad su pokriveni svi rizici ili neki od rizika obuhvaćenih jednom od vrsta osiguranja navedenih u točki A Priloga pod brojevima 10, 11, 12, 13, 14 i 15,
 - 300 000 obračunskih jedinica kad su pokriveni svi rizici ili neki od rizika obuhvaćenih jednom od vrsta navedenih u točki A Priloga pod brojevima 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8 i 16,
 - 200 000 obračunskih jedinica u slučaju kad su pokriveni svi rizici ili neki od rizika obuhvaćenih jednom od vrsta navedenih u točki A Priloga pod brojevima 9 i 17.
- (b) Ako poslovi koje obavlja društvo pokrivaju više vrsta osiguranja ili rizika, uzima se u obzir samo ona vrsta ili rizik za koji se zahtijeva najviši iznos.
- (c) Svaka država članica može predvidjeti smanjenje jamstvenog kapitala za jednu četvrtinu za društva za uzajamno osiguranje ili društva koja djeluju po načelu uzajamnosti.

Članak 18.

1. Države članice ne propisuju nikakva pravila po pitanju izbora imovine koja prelazi tražene tehničke pričuve navedene u članku 15.

2. Podložno odredbama članka 15. stavka 2., članka 20. stavaka 1. i 3. i članka 22. stavka 1. zadnjeg podstavka, države članice ne ograničavaju slobodno raspolaganje imovinom, bilo da se radi o pokretnoj ili nepokretnoj imovini koja čini sastavni dio imovine poslova za koje su društva dobila odobrenje za rad.

Savezna Republika Njemačka, ipak, može do daljnjeg usklađivanja uvjeta osnivanja i obavljanja poslova životnog osiguranja, u odnosu na zdravstveno osiguranje u smislu članka 16. stavka 4., zadržati ograničenja uvedena u odnosu na slobodno raspolaganje imovinom u mjeri u kojoj slobodno raspolaganje imovinom za pokriće matematičke pričuve podliježe ugovoru „Treuhändera”.

Dok se ne poduzmu daljnje mjere usklađivanja, Kraljevina Danska ipak može zadržati na snazi zakonodavstvo kojim ograničava slobodno raspolaganje imovinom koju društva za osiguranje oblikuju za pokriće mirovina koje se isplaćuju na temelju obveznog osiguranja za slučaj nezgode na radu.

3. Te odredbe ne prejudiciraju bilo koju mjeru koju države članice, pod uvjetom poštivanja pravila koja prevladavaju u zemlji u kojoj se obavlja poslovanje, kako zahtijeva članak 15. stavak 2., i pod uvjetom očuvanja interesa osiguranika, imaju pravo poduzeti kao članovi ili ortaci dotičnog društva.

Članak 19.

1. Svaka država članica zahtijeva da svako društvo čija se središnja uprava nalazi na njezinu državnom području sastavlja godišnje financijske izvještaje koji obuhvaćaju sve vrste poslova, njegov financijski položaj i solventnost.

2. Države članice zahtijevaju da društvo koje posluje na njihovu državnom području periodično dostavlja izvještaje, zajedno sa statističkim dokumentima, koji su potrebni u svrhu nadzora. Nadležna tijela međusobno razmjenjuju dokumente i informacije potrebne za provedbu nadzora.

Članak 20.

1. Ako društvo ne ispunjava odredbe članka 15., nadzorno tijelo zemlje u kojoj ono obavlja poslovanje može zabraniti slobodno raspolaganje imovinom u toj zemlji nakon što obavijesti nadzorna tijela zemlje u kojoj se nalazi središnja uprava o svojoj namjeri.

2. Za potrebe obnove financijskog položaja društva čija je granica solventnosti pala ispod minimuma potrebnog prema članku 16. stavku 3., nadzorno tijelo zemlje u kojoj se nalazi središnja uprava zahtijeva da se plan za obnovu stabilnog financijskog položaja podnese njemu na odobrenje.

3. Ako granica solventnosti padne ispod jamstvenog kapitala kako je definiran u članku 17., nadzorno tijelo zemlje u kojoj se nalazi središnja uprava zahtijeva da društvo podnese kratkoročni financijski program njemu na odobrenje.

Ono također može ograničiti ili zabraniti slobodno raspolaganje imovinom društva. Ono obavješćuje tijela drugih država članica na čijem državnom području društvo ima odobrenje za rad o svakoj mjeri, a potonja na zahtjev prvospomenutog poduzimaju iste mjere.

4. Nadležna nadzorna tijela mogu nadalje poduzeti sve mjere potrebne za zaštitu interesa osiguranika u slučajevima predviđenim u stavcima 1. i 3.

5. Nadzorna tijela drugih država članica na čijem državnom području dotično društvo također ima odobrenje za rad surađuju u svrhu provedbe odredbi navedenih u stavcima 1. do 4.

Članak 21.

1. Svaka država članica omogućuje društvima prijenos cijelog ili dijela portfelja polica ako preuzimatelj posjeduje potrebnu granicu solventnosti, kada se uzme u obzir prijenos.

Uključena nadzorna tijela međusobno se savjetuju prije odobravanja takvog prijenosa.

2. Kad nadležna nadzorna tijela jednom odobre takav prijenos, on direktno utječe na dotične ugovaratelje osiguranja ili osiguranike.

Odjeljak C: Oduzimanje odobrenja za rad

Članak 22.

1. Odobrenje za rad koje je izdalo nadležno tijelo države članice u kojoj se nalazi središnja uprava, to tijelo može oduzeti ako društvo:

(a) više ne ispunjava uvjete za dobivanje odobrenja za rad;

(b) nije u mogućnosti unutar dopuštenog roka poduzeti mjere navedene u planu obnove ili financijskom programu, kako je navedeno u članku 20.;

(c) ozbiljno zanemari svoje obveze na temelju nacionalnih propisa.

U slučaju oduzimanja odobrenja za rad, nadzorno tijelo zemlje u kojoj se nalazi središnja uprava obavješćuje o tome nadzorna tijela drugih država članica koja su izdala odobrenje za rad društvu; one nakon toga također oduzimaju njihova odobrenja za rad. Nadzorno tijelo zemlje u kojoj se nalazi središnja uprava, u suradnji s tim drugim tijelima, poduzima potrebne mjere radi zaštite interesa osiguranika i posebice ograničava slobodno raspolaganje imovinom društva, ako takvo ograničenje već nije uvedeno u skladu s odredbama članka 20. stavka 1. i stavka 3. podstavka 2.

2. Odobrenje za rad izdano zastupništvu ili podružnici društva čija se središnja uprava nalazi u drugoj državi članici može se oduzeti ako zastupništvo ili podružnica:

(a) više ne ispunjava uvjete za dobivanje odobrenja za rad;

(b) ozbiljno zanemari svoje obveze na temelju propisa zemlje u kojoj obavlja poslovanje, posebno u odnosu na oblikovanje tehničkih pričuva kako je definirano člankom 15.

Prije oduzimanje odobrenja za rad, nadzorna tijela zemlje u kojoj se obavlja poslovanje savjetuju se s nadzornim tijelom zemlje u kojoj se nalazi središnja uprava. Ako smatraju potrebnim obustaviti poslovanje takvog zastupništva ili podružnice prije okončanja savjetovanja, one o tome odmah obavješćuju nadzorno tijelo države u kojoj se nalazi središnja uprava.

3. Svaka odluka o oduzimanju odobrenja za rad ili obustavljanju poslovanja popraćena je preciznim razlozima i priopćena dotičnom društvu.

Svaka država članica donosi odredbu koja predviđa pravo obraćanja sudu protiv takve odluke.

Glava III – Pravila koja se primjenjuju na zastupništva ili podružnice s poslovnim nastanom u Zajednici koji pripadaju društvima čija je središnja uprava izvan Zajednice

Članak 23.

1. Svaka država članica podvrgava pristup poslovanju navedenom u članku 1. svakog društva čija je središnja uprava izvan Zajednice obvezi dobivanja službenog odobrenja za rad.

2. Država članica može izdati odobrenje za rad ako neko društvo ispunjava barem sljedeće uvjete:

(a) ima pravo obavljati poslove osiguranja prema njegovu nacionalnom pravu;

(b) osniva zastupništvo ili podružnicu na državnom području takve države članice;

(c) obveže se da će u sjedištu uprave zastupništva ili podružnice voditi izvještaje specifične za poslovanje koje tamo obavlja, i tamo čuvati svu dokumentaciju koja se odnosi na poslovne transakcije;

(d) imenuje ovlaštenog zastupnika kojega trebaju odobriti nadležna tijela;

(e) u zemlji u kojoj se obavlja poslovanje posjeduje imovinu u iznosu jednakom barem polovici minimalnog iznosa propisanog u članku 17. stavku 2. za jamstveni kapital, i položi depozit od četvrtine tog minimalnog iznosa kao jamstvo;

(f) obveže se održavati granicu solventnosti u skladu sa zahtjevima navedenim u članku 25.;

(g) podnese plan poslovanja u skladu s odredbama članka 11. stavaka 1. i 2.

Članak 24.

Države članice zahtijevaju da društva oblikuju odgovarajuće tehničke pričuve za pokriće osiguravateljnih obveza preuzetih na njihovom državnom području. Države članice nadziru pokrivaju li zastupništva ili podružnice tehničke pričuve imovinom koja je istovjetna pričuvama i sastoji li se, u mjeri u kojoj to određuje dotična država, od usklađene imovine.

Pravo država članica primjenjuje se na izračunavanje tehničkih pričuva, određivanje kategorija ulaganja i vrednovanje imovine.

Dotične države članice zahtijevaju da imovina koja predstavlja tehničke pričuve bude lokalizirana na njihovu državnom području. Članak 15. stavak 3. ipak se primjenjuje.

Članak 25.

1. Svaka država članica zahtijeva da zastupništva ili podružnice oblikuju na svom državnom području granicu solventnosti koja se sastoji od imovine neopterećene bilo kakvim budućim obvezama, umanjene za nematerijalne stavke. Granica solventnosti izračunava se u skladu s odredbama članka 16. stavka 3.

Međutim, u svrhu izračunavanja te granice, uzimaju se u obzir samo premije ili doprinosi i izdaci za štete iz poslova koje obavlja dotično zastupništvo ili podružnica.

2. Trećina granice solventnosti sačinjava jamstveni kapital. Jamstveni kapital ne smije biti manji od polovice minimuma traženog prema članku 17. stavku 2. Inicijalni depozit položen u skladu s člankom 23. stavkom 2. točkom (e) uračunava se u jamstveni kapital.

3. Imovina koja predstavlja granicu solventnosti mora se držati u zemlji u kojoj se obavlja poslovanje do iznosa jamstvenog kapitala, a preostali iznos unutar Zajednice.

Članak 26.

1. Svako društvo koje, kad već dobije odobrenje za rad od jedne države članice, dobije odobrenje za rad od jedne ili više drugih država članica za osnivanje zastupništava ili podružnica na njihovu državnom području, može podnijeti zahtjev za jednu ili više sljedećih pogodnosti:

- (a) da granica solventnosti navedena u članku 25. bude izračunata u odnosu na cjelokupno poslovanje koje ono obavlja na području Zajednice; u takvom slučaju, uzimaju se u obzir premije ili doprinosi i izdaci za štete koji pripadaju poslovima koje obavljaju sva zastupništva ili podružnice s poslovnim nastanom na području Zajednice;
- (b) da bude oslobođeno obveze polaganja depozita traženog prema članku 23. stavku 2. točki (e) i u tim državama;
- (c) da se imovina koja predstavlja jamstveni kapital drži u bilo kojoj od država članica u kojima obavlja poslovanje.

2. Ako barem dvije uključene države članice odobre primjenu u cjelini ili dijelom, nadležno tijelo države članice na čijem se državnom području nalazi najstariji poslovni nastan podnositelja zahtjeva provjerava stanje solventnosti društva u odnosu na cjelokupno poslovanje koje obavlja unutar država članica koje odobravaju zahtjev. Međutim, na zahtjev društva i uz jednoglasno odobrenje uključenih država članica, takvu provjeru mogu provesti nadležna tijela druge države članice. Tijelo koje obavlja provjeru dobiva od drugih država članica potrebne informacije što se tiče zastupništava ili podružnica s poslovnim nastanom na njihovu državnom području.

3. Pogodnosti dodijeljene ovim člankom mogu biti povučene na inicijativu jedne ili više uključenih država članica.

Članak 27.

Odredbe članaka 19. i 20. također se primjenjuju na zastupništva i podružnice društava na koja se primjenjuje ova glava.

Po pitanju primjene članka 20., nadzorno tijelo podružnice ili zastupništva s najstarijim poslovnim nastanom ili ono koje provodi provjeru cjelokupne solventnosti podružnica ili zastupništava izjednačuje se s tijelom države u kojoj se nalazi središnja uprava društva Zajednice.

Članak 28.

U slučaju da tijelo navedeno u članku 26. stavku 2. oduzme odobrenje za rad, to tijelo obavješćuje tijela drugih država članica u kojima društvo posluje, a potonja nadzorna tijela poduzimaju odgovarajuće mjere. Ako je razlog oduzimanja odobrenja za rad neadekvatnost cjelokupnog stanja solventnosti, kako su utvrdile države članice koje su odobrile zahtjev naveden u članku 26., države članice koje su izdale odobrenje za rad također ga i oduzimaju.

Članak 29.

Zajednica može putem sporazuma sklopljenih na temelju Ugovora s jednom ili više trećih zemalja dogovoriti primjenu odredbi različitih od ovih koje predviđa ova glava, u svrhu osiguranja, pod uvjetima uzajamnosti, odgovarajuće zaštite osiguranih osoba u državama članicama.

Glava IV. – Prijelazne i ostale odredbe

Članak 30.

1. Države članice dopuštaju društvima navedenim u glavi II., koja u trenutku stupanja na snagu provedbenih mjera ove Direktive pružaju usluge osiguranja na njihovu državnom području u jednoj ili više vrsta osiguranja kako je navedeno u članku 1., razdoblje od pet godina s početkom od datuma objave ove Direktive, kako bi se uskladila sa zahtjevima iz članka 16. i 17.

2. Osim toga, države članice mogu:

- (a) dopustiti društvima navedenim u stavku 1., koja po isteku petogodišnjeg razdoblja nisu u potpunosti oblikovala granicu solventnosti, dodatno razdoblje koje ne prelazi dvije godine tijekom kojega to trebaju učiniti, pod uvjetom

da su takva društva, u skladu s člankom 20., nadzornim tijelima predala na odobrenje mjere koje namjeravaju poduzeti u tu svrhu;

(b) izuzeti društva navedena u stavku 1., koja po isteku petogodišnjeg razdoblja postignu godišnji prihod od premija ili doprinosa šest puta manji od iznosa minimalnog jamstvenog kapitala traženog prema članku 17. stavku 2., od zahtjeva oblikovanja takvog minimalnog jamstvenog kapitala prije kraja poslovne godine u kojoj je prihod od premija ili doprinosa šest puta manji od minimalnog jamstvenog kapitala. Po razmatranju rezultata ispitivanja predviđenih člankom 33., Vijeće jednoglasno donosi odluku na prijedlog Komisije, kada države članice trebaju ukinuti takvo izuzeće.

3. Društva koja žele proširiti poslovanje u smislu članka 8. stavka 2. ili članka 10. to ne mogu učiniti osim ako se odmah ne usklade s pravilima ove Direktive. Međutim, društva navedena u stavku 2. točki (b) koja unutar nacionalnog državnog područja šire poslovanje na druge vrste osiguranja ili na druge dijelove tog državnog područja, mogu se u razdoblju od deset godina od datuma objave ove Direktive izuzeti od zahtjeva za oblikovanjem minimalnog jamstvenog kapitala navedenog u članku 17. stavku 2.

4. Društvo koje ima oblik različit od bilo kojeg nabrojanog u članku 8. može, u razdoblju od tri godine od objave ove Direktive, nastaviti s trenutnim poslovanjem u pravnom obliku u kojem je konstituirano u trenutku objave ove Direktive. Društva osnovana u Ujedinjenoj Kraljevini „by Royal Charter” ili „by private Act” ili „by special public Act” mogu nastaviti poslovati u trenutnom obliku na neograničeno vrijeme.

Društva u Belgiji koja u skladu s predmetom njihovog poslovanja obavljaju poslove interventnih hipotekarnih kredita ili poslove štednje u skladu s točkom 4. članka 15. odredbi koje se odnose na nadzor privatnih štedionica, koje su uređene u skladu s „arrête royal” od 23. lipnja 1967., mogu nastaviti obavljati takve poslove u razdoblju od tri godine od datuma objave ove Direktive.

Dotične države članice sastavljaju popis takvih društava i priopćavaju ga drugim državama članicama i Komisiji.

5. Na zahtjev društava koja ispunjavaju zahtjeve članaka 15., 16. i 17., države članice prestaju primjenjivati mjere ograničenja kao što su one koje se odnose na hipoteke, depozite i jamstva uspostavljena prema sadašnjim propisima.

Članak 31.

Države članice dopuštaju zastupništvima ili podružnicama navedenim u glavi III., koji u trenutku stupanja na snagu provedbenih mjera ove Direktive obavljaju poslove osiguranja jedne ili više vrsta iz članka 1. i ne proširuju svoje poslovanje u smislu članka 10. stavka 2., maksimalno razdoblje od pet godina od datuma objave ove Direktive za usklađivanje s uvjetima iz članka 25.

Članak 32.

Tijekom razdoblja koje prestaje u trenutku stupanja na snagu sporazuma sklopljenog s trećom zemljom na temelju članka 29., a najkasnije po isteku razdoblja od četiri godine po objavi ove Direktive, svaka država članica može zadržati, u korist društava iz te države s poslovnim nastanom na njezinu državnom području, pravila koja se odnose na usklađenu imovinu i lokalizaciju tehničkih pričuva koja su se na njih primjenjivala 1. siječnja 1973., pod uvjetom da o tome obavijesti druge države članice i Komisiju i da se ne prelaze granice ublažavanja odobrenog na temelju članka 15. stavka 2. u korist društava država članica s poslovnim nastanom na njezinu državnom području.

Glava V. – Završne odredbe

Članak 33.

Komisija i nadležna tijela država članica blisko surađuju u svrhu olakšavanja nadzora izravnog osiguranja unutar Zajednice i ispitivanja teškoća koje bi se mogle pojaviti u primjeni ove Direktive.

Članak 34.

1. Komisija podnosi Vijeću u roku od šest godina od datuma objave ove Direktive izvješće o učincima financijskih zahtjeva uvedenih ovom Direktivom na stanje na tržištu osiguranja država članica.

2. Komisija, ako i kad je to potrebno, podnosi privremena izvješća Vijeću prije kraja prijelaznog razdoblja utvrđenog člankom 30. stavkom 1.

Članak 35.

Države članice izmjenjuju svoje nacionalne odredbe kako bi se uskladile s ovom Direktivom u roku od 18 mjeseci od njezine objave i o tome odmah obavješćuju Komisiju.

Tako izmijenjene odredbe, podložne člancima 30., 31. i 32., primjenjuju se u roku od 30 mjeseci od datuma objave.

Članak 36.

Po priopćenju o ovoj Direktivi, države članice osiguravaju da se Komisiji dostave tekstovi glavnih odredaba zakona i drugih propisa koje donesu na području na koje se odnosi ova Direktiva.

Članak 37.

Prilog je sastavni dio ove Direktive.

Članak 38.

Ova je Direktiva upućena državama članicama.

Sastavljeno u Bruxellesu 24. lipnja 1973.

Za Vijeće

Predsjednik

I. NØRGAARD

PRILOG

A. Klasifikacija rizika prema vrstama osiguranja:

1. *Nezgodna* (uključujući ozljede na radu i profesionalne bolesti)
 - fiksne novčane naknade
 - naknade u obliku odštete
 - kombinacija toga dvoga
 - ozljede putnika
2. *Bolest*
 - fiksne novčane naknade
 - naknade u obliku odštete
 - kombinacija toga dvoga
3. *Cestovna vozila* (osim tračnih vozila)
Svaka šteta ili gubitak:
 - cestovnih motornih vozila
 - cestovnih vozila, osim motornih vozila
4. *Tračna vozila*
Svaka šteta ili gubitak tračnih vozila.
5. *Zračne letjelice*
Svaka šteta ili gubitak zračnih letjelica.
6. *Plovila* (plovila za plovidbu morem, jezerima te rijekama i kanalima)
Svaka šteta ili gubitak:
 - plovila za plovidbu rijekama i kanalima
 - plovila za plovidbu jezerima
 - plovila za plovidbu morem
7. *Roba u prijevozu* (uključujući robu, prtljagu i druga dobra)
Svaka šteta ili gubitak robe u prijevozu ili prtljage, bez obzira na oblik prijevoza.
8. *Požar i elementarne nepogode*.
Svaka šteta ili gubitak imovine (osim imovine uključene u vrste 3, 4, 5, 6 i 7) kao posljedica:
 - požara
 - eksplozije
 - oluje
 - elementarnih nepogoda, osim oluje
 - atomske energije
 - klizanja tla

9. *Ostala oštećenja imovine*

Svaka šteta ili gubitak imovine (osim imovine koja je uključena u vrste 3, 4, 5, 6 i 7) kao posljedica tuče ili mraza i u slučaju svakog događaja kao što je krađa, osim onih navedenih pod vrstom 8.

10. *Odgovornost za upotrebu motornih vozila*

Svaka odgovornost koja proizlazi iz upotrebe motornih vozila koja se kreću po kopnu (uključujući odgovornost prijevoznika).

11. *Odgovornost za upotrebu zračnih letjelica*

Svaka odgovornost koja proistječe iz upotrebe zračnih letjelica (uključujući odgovornost prijevoznika).

12. *Odgovornost za upotrebu plovila (plovila za plovidbu morem, jezerima te rijekama i kanalima)*

Svaka odgovornost koja proizlazi iz upotrebe brodova, plovila ili brodice na moru, jezerima, rijekama ili kanalima (uključujući odgovornost prijevoznika).

13. *Opća odgovornost*

Svaka odgovornost osim onih koje su navedene pod brojevima 10, 11 i 12.

14. *Kredit*

- insolventnost (opće)
- izvozni kredit
- krediti s obročnim otplatama
- hipoteke
- poljoprivredni kredit

15. *Jamstva*

- jamstvo (izravno)
- jamstvo (neizravno)

16. *Razni financijski gubici*

- profesionalni rizici
- nedostatnost prihoda (općenito)
- loše vrijeme
- gubitak dobiti
- stalni opći troškovi
- nepredviđeni troškovi poslovanja
- gubitak tržišne vrijednosti
- gubitak najamnine ili prihoda
- neizravni gubici iz poslovanja, osim onih gore spomenutih
- drugi financijski gubici (koji ne proizlaze iz poslovanja)
- drugi oblici financijskih gubitaka

17. *Troškovi pravne zaštite*

Troškovi pravne zaštite i troškovi sudskog postupka

Rizici uključeni u jednu vrstu ne mogu biti uključeni u bilo koju drugu vrstu, osim u slučajevima navedenim u točki C.

B. Opis odobrenja za rad koje je izdano za više od jedne vrste osiguranja

Kad odobrenje za rad istodobno pokriva:

- (a) vrste pod br. 1 i 2, naziva se „Osiguranje od nezgode i zdravstveno osiguranje“;
- (b) vrste pod br. 1 (četvrta alineja), 3, 7 i 10, naziva se „Osiguranje motornih vozila“;
- (c) vrste pod br. 1 (četvrta alineja), 4, 6, 7 i 12, naziva se „Pomorsko i transportno osiguranje“;
- (d) vrste pod br. 1 (četvrta alineja), 5, 7 i 11, naziva se „Osiguranje zrakoplova“;
- (e) vrste pod br. 8 i 9, naziva se „Osiguranje od požara i druga osiguranja imovine“;
- (f) vrste pod br. 10, 11, 12 i 13, naziva se „Osiguranje od odgovornosti“;
- (g) vrste pod br. 14 i 15, naziva se „Osiguranje kredita i jamstava“;
- (h) sve vrste se nazivaju kako to izaberu dotične države članice koje obavješćuju druge države članice i Komisiju o svom izboru.

C. Pomoćni rizici

Društvo koje dobije odobrenje za rad za osiguranje od osnovnog rizika koji pripada jednoj od vrsta ili podskupini, može također osiguravati od rizika koji su uključeni u druge vrste bez potrebe dobivanja odobrenja za rad za te rizike, ako:

- su povezani s osnovnim rizikom,
- se tiču predmeta koji je pokriven osiguranjem od osnovnog rizika, i
- su pokriveni ugovorom koji osigurava osnovni rizik.

Međutim, rizici uključeni u vrste 14 i 15 iz točke A ovog Priloga ne mogu se smatrati pomoćnim rizicima drugih vrsta osiguranja.
